

Obsah

Tušové kresby

	POST FESTUM /9	
I	Na tepné větru rány vran. /11	
II	Krajiny, kam se nenavrátiš, /12	
III	Jako leklé ryby /13	
IV	Nač vzpomínat? Sny neodbytné /14	
V	Šupiny hvězd jsou v korunách /15	
VI	Copak tu po nás zbyde /16	
VII	V rozkvetlé chvíli zpívá pták. /17	
VIII	Pod žhavým letním sluncem /18	
IX	Mrtvým se klaním, živými pohrdám. /19	
X	Vzduch tančí nad polem /20	
XI	Co v ohni zrozeno, /21	
XII	Bílý květ lekninu /22	
XIII	V zahradách světle spí. /23	
XIV	Hladina rybníka /24	
XV	V paměti se rozsvěcuje, /25	
XVI	Opony deště. Deště v oponách. /26	
XVII	Hladina ticha uzavře se /29	
XVIII	Otevřeš okno do noci. /30	
XIX	Padají hvězdy noci bezednou. /31	
XX	Tiše mží v alejích. /32	
XXI	Ostruha bolesti do slabin vědních dní. /33	
XXII	Takový malý příběh /34	
XXIII	Vysoké nebe podzimu. /35	
XXIV	Lehce se budeš dotýkat /36	
XXV	Zabydlen mrtvými, /37	

XXVI	Kdo s básní zachází, /38
XXVII	Spirála listu podzimního /39
XXVIII	Kdopak to ve mně žije? /40
XXIX	K jezerům černé žluče /41
XXX	Košatý vzpomínkami /42

Víno

I	V závějích sněhu trčí vinné keře /47
II	Všechno se donvrtit obrací, /48
III	V březnovém dešti vinohrad: /49
IV	Vinařské budy ve stráních. /50
V	V altánku starých básníků /51
VI	Lži, ještě chvíli lži /52
VII	Sám na vinici. /53
VIII	Noc sahá ke hvězdám. /54
IX	V oblosti podzimu /55
X	Rozmary barev říjnových. /56
XI	Pád listu v tobě utkvívá /57
XII	Zímy se ptej, co zbylo po létě. /58

Sny

- I Umírala babička. Daleko. V karbolu nemocnic. /62
II Přátelé odešli. Zavěny dveře smichu. /64
III Mlaskavá hlína pod nohama. /66
IV Probuzen do snu. /68

Srdce

- I A budeš-li se zpovídat /75
II Kde jsou ty okouzlené chvíle, /76
III Sleduješ pohyb mraků, sleduješ cesty včel, /77
IV Neumři, touho, ještě mi neumři, /78
V Každý je světem, který horce tepe /79
VI A budeš své sny vykládat jako karetní hru. /80
VII Tvá láska byla obětí, /81
VIII Násilí na duši /82
IX Je večer. Zas tě neuvidím. /83
X Pohaslo všechno, cos miloval. /84
XI Jsme pouhá slova, která jako plevy /85
XII Já si tě vysnil. Stvořil z hlíny, /86
XIII Tesat si vlastní sochu z písku chvíl. /87
XIV Je to jak zápas, v kterém mi chybí síly. /88
XV Z Vesuvu láva je tvá pravá tvář. /91
XVI Je to jak čerstvá rána, /92
XVII Pro velkou bolest nejsou slova, /93
XVIII Co bylo lehké, dnes ve mně těžkne. /94
XIX Budeš-li zalykat se smutkem /95
XX Bože, kéž po mně zbyde píseň, /96
XXI Po místech, kde jsme spolu byli, teď chodíš s jiným. /97

- XXII Vráskami popsán žiju na zapfenou, /98
XXIII A všechno stvořené je jako veršů spád. /99
XXIV Duše je rozpor. Jen v něm žije. /100
XXV Někdy je bolest pouhá ješitnost. A sobectví. A pýcha. /101
XXVI Všichni mí mrtví jsou dnes se mnou. /102
XXVII Z vln času vystoupit krásný a mlád /103
XXVIII Vzpomínky slepnou, moje milá. /104
XXIX Mrtví jsou tiší jako květy, /107
XXX Byla jsi vším, co mne tísni, /108
XXXI V temnotě světa věčné světlo svítí. /109
XXXII Až jednou zapomenu na vše, co jsem žil /110
XXXIII Jsem vinen vším, co prožívám. /111
XXXIV Je marné, co se vzpírá /112
XXXV Chtěl bych žít, jak normálně se žije. /113
XXXVI Nač vzpomínat! Bude ti dáno /114
XXXVII Nezbyvá nic, co kdysi hfálo /115
XXXVIII O slova opřen marně zvedáš hlavu /116
XXXIX Jak chladně, lhosejně dnes na mne hledíš, /117
XL Bez lásky. Bez cíle. Se smutkem, který bolí, /118
XLI Všechno je jedenkrát. A všechno trvá. /119
XLII Nechat té ve světě, jenž požívá sám sebe? /120
XLIII Všechno se opakuje. Pokaždé jinak. /121
XLIV Z kořenů vyvrácený zpěv /122
XLV Proč láska končí v nenávisti /123
XLVI Jednou se budem svým snům smát /124
XLVII Stále hledáš něco ztraceného, /125
XLVIII Jak svědek marnosti /126

Melancholie

- I V platanech slunce. Vitr v zahradách. /131
II Jsou ženy! Srdce stisknou... A odejdou. /132
III Je tolik vášní, které studí. /133
IV Z tolika vzpomínek je utkán lidský šat! /134
V Jsem vlastník vzpomínek /136
VI Jsi pouhou křižovatkou cest. /138
VII Stmívá se ve mně. /140

Hřbitovy

- I Ve chvílích, kdy jsme v žalu sami, /145
II Do nebe trčí holé stromy. /146
III Jsou zdi, které nás provázejí /147
IV Ve snách nás mrtví navštěvují. /148
V Jsou náhroby. A na nich jména /149
VI Na tomto světě nepatří mi nic. /150
VII Do slasti vstoupil jsem /151
VIII Mám duši podzemní. /152
IX Těžítka hřbitovů /153
X Ve městech vzdálených /154
XI Vesnické hřbitovy, /155
XII Bůh na nás zapomněl. /156
XIII Oči mám dovnitř obráceny. /157

Pocita Li Poovi

- I Když ptáček pije z kaluže, /163
II Pták zvedá nebe na křídlech /164
III Letmý let motýlů po letních lukách. /165
IV Slivoně květ ti mámi zrak. /166
V Je tolik krásných slov pro tolikou lež! /167
VI Omamným květem je vlhké lůno ženy. /168
VII Za vlnou vlna... Bezstředně je moře. /169
VIII Do květu žene jaro /170
IX Popíjím v loubí s přáteli /171
X Měsíc, ten slunce bledý stín, /172
XI K plachému srdci plaší ptáci přilétají. /173
XII Když vitr bloudí v bambusovém háji /174
XIII Paměť je nástroj, na který zkoušíš hrát. /177
XIV Je krčma na hranici. /178
XV Terč luny zrcadlí se /179
XVI Rybářské džunkvy v klínu hor. /180
XVII Rybáře vidíš v stínu skal, /181
XVIII Až kosti básníka se změni v zlatý prach, /182
XIX Vrbové proutky lámou mé ruce bílé. /183
XX Pestrými křídly mává pták. /184
XXI Šumění borovic, když noc je bolavá. /185
XXII Kláštery ve skalách. /186
XXIII Úsvit tě zastih v horách. /187
XXIV Je horská louka samý květ. /188
XXV Pagoda v oblacích /189
XXVI Slečna Liou nepřijímá. /190
XXVII Copak si více přát? /191
XXVIII Prastaré cypřiše. /192
XXIX Děšť lehký jako dívčí krok /193
XXX O sobě zpívat není hřích. /194